

ta tant content que no m'ob com espereu la seva ab-
 gnie i no pens en les coses que encara hi ha a l'arreu els
 Reis, quan arivi el dia. Només pateix perquè un
 nen de l'escola, més petit, no l'hi veig i perdi la il. lu-
 rós amb que, una mica q'amen, em semblava, com a en
 la munificència de les úniques llapertats.
 No obstant, quies a Deu, hem parat el Nadal amb
 el car i els ulls posats en la felicitat de Joan. Però dintre
 amargament - la mare i jo - alguns sentiments d'empres-
 sa i de records. Però volíem de varaltes, un veiem fe-
 lins i veiem felis a Joan i això em renouava, ho-
 ment un punt de breuitat als nostres records i a les nos-
 tres empreses. Creiem que Deu valdrà que en un fu-
 tur més o menys proper, noquem refer la família i vine
 més a prop de varaltes. Per dir-ho no en farem, en-
 cana. La situació es pot clara, i si bé en l'aspecte ho-
 lític es entrebancs que podrien aparar, se al retorn
 rebien fàcilment salvables, en un altre aspecte de
 coses podria crear una situació amoinone. Quan
 jo veig clarida de l'atuní fem, serí el primer en
 arribar.

La mare prege tot el dia a Sant Ramon,
 her la dona. Hi demana una bona ben curta i
 un deslliament ^{l'any} felis, i jo crec que l'enaltura, her.
 que l'hi demana amb molta fe. La nostra alegria
 serí gran quan em confirmen

tà tant content que no me'n començava la seva aflicció
i ni ^{gent dels} plura en que encara, quan arribi el dia, els Reis han
de partir-li moltes altres coses.